Bijlage

—

Paritair Comité voor de voedingsnijverheid

—

Collectieve arbeidsovereenkomst van 14 maart 1991

—

Vaststelling van de premies voor ploegenarbeid voor de werklieden en werksters tewerkgesteld in de olie- en margarinefabrieken

HOOFDSTUK I. — *Toepassingsgebied*

Artikel 1. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werkgevers en op de werklieden en werksters tewerkgesteld in de olie- en margarinefabrieken.

HOOFDSTUK II. — *Premies voor ploegenwerk*

Art. 2. Een premie gelijk aan een uurtoeslag van :

— 10 F wordt toegekend voor de arbeid geleverd in de morgenploeg;

— 12 F wordt toegekend voor de arbeid geleverd in de namiddagploeg.

Behalve wanneer het anders voorzien wordt in het arbeidsreglement, zijn de arbeidsuren van de ploegen beschouwd als zijnde vastgesteld :

— in de morgenploeg : van 6 tot 14 uur;

— in de namiddagploeg : van 14 tot 22 uur.

Art. 3. In de ondernemingen waar reeds soortgelijke en gelijkwaardige voordelen verleend worden onder een andere vorm, is deze collectieve arbeidsovereenkomst niet van toepassing.

HOOFDSTUK III. — *Geldigheid*

Art. 4. Deze collectieve arbeidsovereenkomst vervangt deze van 15 maart 1989, gesloten in het Paritair Comité voor de voedingsnijverheid, tot vaststelling van de premies voor ploegenarbeid van de werklieden en werksters tewerkgesteld in de olie- en margarinefabrieken, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 6 augustus 1990 (*Belgisch Staatsblad* van 24 augustus 1990).

Zij heeft uitwerking met ingang van 1 februari 1991 en houdt op van kracht te zijn op 31 december 1992.

Zij wordt nadien stilzwijgend verlengd voor opeenvolgende periodes van één jaar, behoudens opzegging door één der partijen uiterlijk drie maanden vóór het verstrijken van de collectieve arbeidsovereenkomst, bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de voorzitter van het Paritair Comité voor de voedingsnijverheid.

Gezien om te worden gevoegd bij het koninklijk besluit van 17 december 1991.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,
L. VAN DEN BRANDE

Annexe

—

Commission paritaire de l'industrie alimentaire

—

Convention collective de travail du 14 mars 1991

—

Fixation des primes pour travail en équipes des ouvriers et ouvrières occupés dans les huileries et margarineries

CHAPITRE Ier. — *Champ d'application*

Article 1er. La présente convention collective de travail s'applique aux employeurs et aux ouvriers et ouvrières occupés dans les huileries et margarineries.

CHAPITRE II. — *Primes pour travail en équipes*

Art. 2. Une prime égale à un supplément horaire de :

— 10 F est allouée pour le travail effectué en équipe du matin;

— 12 F est allouée pour le travail effectué en équipe de l'après-midi.

Sauf stipulation contraire au règlement de travail, les heures de travail des équipes sont considérées comme étant fixées :

— pour l'équipe du matin : de 6 à 14 heures;

— pour l'équipe de l'après-midi : de 14 à 22 heures.

Art. 3. La présente convention collective de travail n'est pas d'application dans les entreprises où des avantages analogues et équivalents sont déjà accordés sous une autre forme.

CHAPITRE III. — *Validité*

Art. 4. La présente convention collective de travail remplace celle du 15 mars 1989, conclue au sein de la Commission paritaire de l'industrie alimentaire, fixant les primes pour travail en équipes des ouvriers et ouvrières occupés dans les huileries et margarineries, rendue obligatoire par arrêté royal du 6 août 1990 (*Moniteur belge* du 24 août 1990).

Elle produit ses effets le 1er février 1991 et cesse d'être en vigueur le 31 décembre 1992.

Elle est ensuite prorogée par tacite reconduction pour des périodes consécutives d'un an, sauf dénonciation par une des parties signifiée au plus tard trois mois avant l'échéance de la convention collective de travail par lettre recommandée à la poste, adressée au président de la Commission paritaire de l'industrie alimentaire.

Vu pour être annexé à l'arrêté royal du 17 décembre 1991.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,
L. VAN DEN BRANDE

MINISTERIE VAN LANDBOUW

—

N. 92 — 44

27 DECEMBER 1991. — Ministerieel besluit houdende tijdelijke aanvullende maatregelen tot het behoud van de visbestanden in zee

—

De Staatssecretaris voor Landbouw,

Gelet op de wet van 12 april 1957 waarbij de Koning ertoe gemachtigd wordt maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, gewijzigd bij de wetten van 23 december 1971 en 18 juli 1973;

Gelet op de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijprodukten, gewijzigd bij de wet van 11 april 1983 en 29 december 1990;

Gelet op het koninklijk besluit van 18 december 1991 houdende tijdelijke maatregelen voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhoudingen het beheer van de visbestanden, inzonderheid op artikel 15;

Gelet op het akkoord van de Minister van Buitenlandse Zaken;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wetten van 9 augustus 1980, 16 juni 1989 en 4 juli 1989;

MINISTERE DE L'AGRICULTURE

—

F. 92 — 44

27 DECEMBER 1991. — Arrêté ministériel portant des mesures complémentaires temporaires de conservation des réserves de poisson en mer

—

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

Vu la loi du 12 avril 1957 autorisant le Roi à prescrire des mesures en vue de la conservation des ressources biologiques de la mer, modifiée par les lois des 23 février 1971 et 18 juillet 1973;

Vu la loi du 28 mars 1975 relative au commerce des produits de l'agriculture, de l'horticulture et de la pêche maritime, modifiée par la loi du 11 avril 1983 et 29 décembre 1990;

Vu l'arrêté royal du 18 décembre 1991 portant des mesures temporaires pour l'exécution du régime communautaire de conservation et de gestion des ressources de pêche, notamment l'article 15;

Vu l'accord du Ministre des Affaires étrangères;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par les lois des 9 août 1980, 16 juin 1989 et 4 juillet 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd door het feit dat de quota 1992 lager zijn dan vorig jaar. Bijgevolg is het nodig zonder verwijl behoudsmaatregelen te treffen ten einde de door de EEG toegestane vangsten niet te overschrijden,

Besluit:

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1. vissersvaartuig : een vaartuig vermeld in de « Officiële lijst der Belgische vissersvaartuigen »;

2. i.c.e.s.-gebieden : de in de mededeling van de EG-commissie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 24 december 1985 en 31 december 1985 bepaalde gebieden en sektoren;

3. vaartdag : een periode op zee zoals bepaald bij ministerieel besluit van 4 januari 1946, gewijzigd bij ministerieel besluit van 24 juni 1949;

4. boomkar : net dat over de zeebodem wordt gesleept en dat wordt openbehouden door een vast samenstel van stalen buizen;

5. kettingmat : systeem van kettingen, in lengte- en breedterichting aangebracht tussen de korrestok en de grondpees.

Art. 2. In de loop van het jaar 1992 is het verboden met een vissersvaartuig meer dan vijfennegentig vaartdagen te realiseren vóór 1 mei 1992.

Deze beperking is niet van toepassing op de visservaartuigen die toelating hebben om in de IJslandse wateren te vissen.

Art. 3. Voor de vissersvaartuigen die toelating hebben om in de IJslandse wateren te vissen is het tot en met 31 december 1992 verboden te vissen in de wateren van de Europese visserijzone.

Art. 4. De aanvoer van school met een lengte van minder dan 27 cm is verboden.

Art. 5. In de i.c.e.s.-gebieden II, IV (Noordzee) is het verboden dat in de periode van 1 januari 1992 tot en met 30 april 1992 de totale tongvangst per zeereis, gerealiseerd door een vissersvaartuig met een motorvermogen van meer dan 300 PK, een hoeveelheid overschrijdt die gelijk is aan 300 kg vermenigvuldigd met het aantal vaartdagen gerealiseerd tijdens die zeereis.

De hoeveelheid tong wordt uitgedrukt in aanvoergewicht.

Art. 6. In de i.c.e.s.-gebieden II, IV (Noordzee) is het verboden dat in de periode van 1 januari 1992 tot en met 30 april 1992, de totale tongvangst per zeereis, gerealiseerd door een vissersvaartuig met een motorvermogen van 300 PK of minder, een hoeveelheid overschrijdt die gelijk is aan 150 kg vermenigvuldigd met het aantal vaartdagen gerealiseerd tijdens die zeereis.

De hoeveelheid tong wordt uitgedrukt in aanvoergewicht.

Art. 7. Onverminderd de bepalingen in artikel 5 en 6 van dit besluit is het in de i.c.e.s.-gebieden II en IV (Noordzee) verboden dat de tongvangst van een vissersvaartuig met een tonnenmaat van meer dan 64,99, 25 kg per vaartdag overschrijdt vanaf het ogenblik dat in deze zones gedurende de periode van 1 januari 1992 tot en met 30 april 1992 de totale tongvangst van alle vissersvaartuigen een hoeveelheid heeft bereikt die gelijk is aan 40 % van het nationale tongquotum 1992 in deze gebieden.

Art. 8. Het motorvermogen bedoeld in artikel 5 en 6 en de tonnenmaat bedoeld in artikel 7 van dit besluit komen overeen met het vermogen van de motor en de tonnenmaat vermeld in de « Officiële lijst der Belgische visservaartuigen 1992 » op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 9. Indien vissersvaartuigen gedurende een zeereis de visserij uitoefenen in de i.c.e.s.-gebieden II, IV (Noordzee) en IIIa (Skagerrak), is het gedurende deze zeereis verboden vis aan boord te hebben die afkomstig is uit andere dan vernoemde i.c.e.s.-gebieden.

Art. 10. In de i.c.e.s.-gebieden VI en VII, behalve VIIa, mogen de boomkorvaartuigen enkel de visserij bedrijven met netten die uitgerust zijn met kettingmatten.

Art. 11. Overtredingen van de bepalingen van dit besluit worden opgespoord, vastgesteld en gestraft overeenkomstig de bepalingen van de wet van 12 april 1957, waarbij de Koning ertoe gemachtigd wordt maatregelen voor te schrijven ter bescherming van de biologische hulpbronnen van de zee, en van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijprodukten.

Vu l'urgence motivée par le fait que les quotas 1992 sont moins élevés que l'année précédente. En conséquence, il est nécessaire de prendre sans retard des mesures de conservation afin de ne pas dépasser les quantités autorisées par la CEE,

Arrête :

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté, on entend par :

1. bateau de pêche : un bateau repris dans la « Liste officielle des navires de pêches belges; »

2. zone C.I.E.M. : les zones et secteurs déterminés dans la communication de la Commission CE dans le *Journal officiel des Communautés européennes* des 24 décembre 1985 et 31 décembre 1985;

3. jour de navigation : une période sur mer déterminée par l'arrêté ministériel du 4 janvier 1946, modifié par l'arrêté ministériel du 24 juin 1949;

4. filet à perche : filet trainant sur le fond, maintenu ouvert par un système fixe de tubes d'acier aux extrémités desquels sont placés des patins;

5. quadrillage de chaînes : chaînes disposées longitudinalement et transversalement entre la perche et le bourrelet.

Art. 2. Au cours de l'année 1992, il est interdit de réaliser avec un bateau de pêche plus de nonante-cinq jours de navigation avant le 1er mai 1992.

Cette restriction n'est pas applicable aux bateaux de pêche ayant la permission de pêcher dans les eaux islandaises.

Art. 3. Pour les bateaux de pêche ayant la permission de pêcher dans les eaux islandaises, il est interdit et ce jusqu'au 31 décembre 1992 de pêcher dans les eaux de la zone de pêche européenne.

Art. 4. L'apport de plie d'une longueur de moins de 27 cm est interdit.

Art. 5. Dans les zones c.i.e.m. II, IV (Mer du Nord) et ce dans la période du 1er janvier 1992 au 30 avril 1992 inclus, la pêche totale de sole par voyage en mer, réalisée par un bâteau de pêche ayant une force motrice supérieure à 300 ch., ne peut dépasser une quantité de sole qui est égale à 300 kg multiplié par le nombre de jour de navigation réalisé au cours de ce voyage en mer.

La quantité de sole est exprimée en poids de débarquement.

Art. 6. Dans les zones c.i.e.m. II, IV (Mer du Nord) et ce dans la période du 1er janvier 1992 au 30 avril 1992 inclus, la pêche totale de sole par voyage en mer, réalisée par un bateau de pêche ayant une force motrice inférieure ou égale à 300 ch., ne peut dépasser une quantité de sole qui est égale à 150 kg multiplié par le nombre de jours de navigation réalisé au cours de ce voyage en mer.

La quantité de sole est exprimée en poids de débarquement.

Art. 7. Sans préjudice des dispositions prévues dans les articles 5 et 6, la pêche de sole dans les zones c.i.e.m. II et IV (Mer du Nord) des bateaux de pêche ayant un tonnage supérieure à 64,99 ne peut dépasser 25 kg par jour de navigation à partir du moment que dans ces zones, et ce au cours de la période du 1er janvier 1992 au 30 avril 1992 inclus, la pêche totale de sole de tous les bateaux de pêche atteint une quantité qui égale 40 % du quota de sole nationale de 1992 dans ces zones.

Art. 8. La force motrice, mentionnée à l'article 5 et 6 et le tonnage mentionné à l'article 7 du présent arrêté, correspondent avec la puissance du moteur et le tonnage mentionnés dans la « La liste officielle des navires de pêche belges 1992 », à la date de l'entrée en vigueur du présent arrêté.

Art. 9. Si des bateaux de pêche exercent au cours d'un voyage en mer la pêche dans les zones c.i.e.m. II, IV (Mer du Nord) et IIIa (Skagerrak), il est au cours de ce voyage interdit d'avoir à bord du poisson provenant d'autres zones c.i.e.m. que les zones précitées.

Art. 10. Dans les zones c.i.e.m. VI et VII, à l'exception de la VIIa, les bateaux de pêche équipés de chalut à perches ne peuvent que pratiquer la pêche avec des filets équipés de quadrillages de chaînes.

Art. 11. Les infractions aux dispositions du présent arrêté sont recherchées, constatées et punies conformément aux dispositions de la loi du 12 mars 1957 autorisant le Roi à prescrire des mesures en vue de la conservation des ressources biologiques de la mer ainsi que de la loi du 28 mars 1975 relative au commerce des produits de l'agriculture, de l'horticulture et de la pêche maritime.

Art. 12. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1992 en houdt op van kracht te zijn op 31 december 1992.

Brussel, 27 december 1991

P. DE KEERSMAEKER

Art. 12. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 1992 et cessera d'être en vigueur le 31 décembre 1992.

Bruxelles, le 27 décembre 1991.

P. DE KEERSMAEKER

EXECUTIEVEN — EXÉCUTIFS

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 92 — 45 [S-C — 36631]

10 JULI 1991. — Besluit van de Vlaamse Executieve houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor residentiële opvang van jong-volwassenen

De Vlaamse Executieve,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 5, § 1, II, 2°;

Gelet op het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, gegeven op 9 juli 1991;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het onontbeerlijk is onverwijld de nodige rechtszekerheid te verlenen aan de centra voor residentiële opvang van thuisloze jong-volwassenen;

Op de voordracht van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin;

Na beraadslaging,

Besluit :

HOOFDSTUK I. — *Algemene bepalingen*

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1° Centrum voor residentiële opvang van jong-volwassenen, hierna centrum genoemd : een voorziening die op een professionele wijze een aangepaste hulpverlening biedt aan thuisloze jong-volwassenen om hun zelfstandigheid en hun reïntegratie in de samenleving te bevorderen.

2° Thuisloze jong-volwassenen, hierna jong-volwassenen genoemd : mannelijke en vrouwelijke personen ouder dan 18 jaar en jonger dan 25 jaar, wier ontwikkeling gekenmerkt wordt door een combinatie van persoonlijke, relationele en maatschappelijke kwetsbaarheid, die niet langer in hun oorspronkelijk milieu kunnen blijven leven en die niet in staat zijn zelfstandig te wonen of die in acute woningnood verkeren.

3° Aangepaste hulpverlening :

— het verstrekken van onderdak en dringende materiële hulp en zo nodig het organiseren van medische hulp;

— het verlenen van intensieve, individuele en/of groepsgerichte psycho-sociale begeleiding, gericht op het verhogen van de persoonlijke weerbaarheid, op het herstellen of opbouwen van een relatienetwerk, en op het verhogen van de maatschappelijke zelfredzaamheid en participatie;

— het aanleren van praktische en sociale vaardigheden vereist om zelfstandig te kunnen wonen, onder meer met betrekking tot inkomensverwerving en -beheer, huisvesting, wettelijke rechten en plichten, maatschappelijke voorzieningen en hulpverlenende instanties.

4° De Executieve : de Vlaamse Executieve.

5° De Gemeenschapsminister : lid van de Vlaamse Executieve dat bevoegd is voor het maatschappelijk welzijn.

6° De Administratie : de Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 2. Binnen de perken van de begrotingskredieten verleent de Executieve subsidies aan de door haar erkende centra, overeenkomstig de bepalingen van dit besluit.

HOOFDSTUK II. — *Erkenning*

Art. 3. Om erkend te kunnen worden moet een centrum voldoen aan volgende erkenningsvoorwaarden :

1° Opgericht zijn door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of onder de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel.

2° Openstaan voor elke jong-volwassene, ongeacht zijn/haar financiële situatie en zonder enige vorm van discriminatie.

3° Kunnen instaan voor de aangepaste hulpverlening aan ten minste 10 en ten hoogste 15 jong-volwassenen, gedurende een periode van ten hoogste twaalf maanden, eventueel te verlengen met een periode van ten hoogste negen maanden, mits gemotiveerde aanvraag aan de Administratie.